

тръніе на ереситы; възтържествувала си неповѣдимо въ борбыта на еллинскиты гоненіа; сега колко си помрачена, үкѣхнѣла, потъпкана вътрѣ въ Христіанското жителство, гдѣто най-паче трѣбваше повѣче да тържествувашь, и да цѣтишь, и да свѣтишь въ зрѣніето на истината ти, въ дѣаніето на сватость-та ти! Равві, пребожественный үчителю, който си слѣзълъ отъ небето, и нѣ си набчилъ тамъ вѣра, ный исповѣдкамы, и вѣрвамы заедно съ нельстивіатъ Израилѣанинъ Натанаила, че „ты си сынъ Божій, ты си царь Израилевъ,“ нъ ный не размѣвамы що исповѣдкамы; ный не живѣемъ, какъ-то вѣрвамы. Ный имамы сватата ти вѣра, която смы пріели отъ Божественното кръщеніе, нъ ный въ зрѣніето на вѣрата смы слѣпи, въ дѣаніето на вѣрата смы мъртви; и ный що празднѣвамы днесъ православіето, отъ православіето не познавамы дрѣго освенъ името. Тѣй, което е нѣ-що повѣче отъ истинно, ма принѣждава, възлюбленны, да поговорѣжъ върхъ онаа вѣра, която държимъ на днешный день ный Христіанети, и ще докажѣжъ, че такава вѣра е много недостатъчна, защото е недостатъчна и въ үмозрѣніето, и въ дѣаніето на вѣрата. Въ үмозрѣніето е недостатъчна, защото не познавамы онаа, което вѣрвамы; недостатъчна е въ дѣаніето, защото ный не живѣемъ, какъ-то вѣрвамы. Единородніатъ сынъ, и Слово Божіе, премѣдрость-та, и силата, Исусъ Христосъ, който е началникътъ, и үчительтъ на вѣрата ни, какъ-то много пѣти отъ напредъ, сега най-паче дано да даде ревность въ сърдцето ми, свѣтина въ үма ми, сила словесна въ ꙗзыка ми, за да извършѣжъ дѣло на Евангелистъ. Божественната мѣ благодать, която нѣкогажъ чрезъ үстата на свѣщенныты мѣ Апостолы е направила невѣрныты православны, нечестивыты Еватіи, таа благодать нека направи днесъ чрезъ үстата на мене грѣшника Христіаниты, добры Христіаны, свѣршены Христіаны: добры въ исповѣданіето, и въ житіето, свѣршены въ зрѣніето, и дѣаніето.

Когато сынътъ Божій слѣзълъ отъ небето на земата, и станѣлъ человекъ, той ималъ само таа цѣль, да ни даде едно правило, какво трѣва да вѣрвамы, и какъ трѣва да живѣемъ; а за да достигнемъ вѣчното блаженство, той ни е показалъ два пѣта: единъ познаніето на истината, и дрѣгъ дѣаніето на добродѣтель-та. Тѣй правило е вѣрата, и тѣа два пѣта сѣ два вида на вѣрата: сирѣчь какъ-то говоратъ Богословцити үмозрителната вѣра, и практическата вѣра. Е-